

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVI, БРОЙ 03 (160) • 2007 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Възкресение

"Ако умре човек, ще оживее ли? През всичките дни на воюването си ще чакам. Докато дойде промяната ми. Ще повикаш и аз ще се отзова."

Защото зная, че е жив Изкупителят ми, и че в последно време ще застане на земята.

И като изтлее след кожата ми това тяло, пак въвн от плътта си ще видя Бога."

(Йов 15:14,15; 19:25,27)

"Исус рече: Аз съм Възкресението и живота: Който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее; и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?"

(Йоана 11:25)

Благовестие до Трън

В събота, преди Великден, отпътувахме с кола - семейството на Владимир Владимиров с трите му малки деца и аз за Трън.

Преминахме по пряк черен път покрай Клисурския манастир. Беше прекрасен пролетен ден. Спуснахме се за минути до село Радуй и оттам по хубав селски път през Расник към Брезник и след това до Трън.

Никога не бяхме ходили в тази част на страната. Отдавна искахме да се докоснем до западните покрайнини. Трън е малък град в близост до границата със Сърбия.

продължава на стр. 2

ТОЙ ЗАЕ ТВОЕТО МЯСТО!

„А тези, които бяха хванали Исуса, заведоха Го у първосвещеника Каиафа, където бяха събрани книжниците и старейшините“.

(Мат. 26:57)

Предаването, обвиненията и осъждането на Исус бяха внимателно и последователно планирани от свещениците, книжниците и старейшините. След като беше отведен под стража от Гетсиманската градина в дома на Първосвещеника, там бяха събрани всички, които искаха смъртта Му. Предателството се случи късно през нощта, но от Евангелието разбираме, че много хора са били на това място и дори са били подготвени лъжесвидетели и обвинения. „А главните свещеници и целият Синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исуса, за да Го умъртвят; обаче не намериха, при все че дойдоха много лъжесвидетели. Но сетне дойдоха двама и рекоха: Тоя казаваш: Мога да разруша Божия храм, и за

три дни пак да го съградя.“ (Мат. 26:59-61). Сценарият беше пълен - предател, стража, лъжесвидетели, „съдебни заседатели“ в лицето на книжници и старейшини и „съдия“ в лицето на Пър-

восвещеника. Истински съдебен процес в пълния смисъл на думата. Целият сценарий заплашва да се провали, понеже Обвиняемият не отговаря на клеветите. Толкова усилия, планирани лъжи и свидетели и никакъв успех. В един момент, обаче Първосвещеникът задава въпрос, на който Исус отговаря. „Първосвещеникът Му каза: Заклевам Те в живия Бог да ни кажеш: Ти ли си Христос Божият Син? Исус му каза: Ти рече. Но казвам ви, от сега нататък ще видите Човешкия Син, седящ отдясно на силата и идещ на небесните облаци.“ (Мат. 26:63-64)

Обвинителите, религиозните учители, зададоха на Исус въпроса, който вълнува хората днес: „Ти ли си Помазаникът, Божият Син?“ От две хиляди години до сега този въпрос занимава съзнанието на човечеството. „Исус Христос Божият Син ли е?“, „Не е ли християнството една от многото рели-

продължава на стр. 2

☞ *продължава от стр. 1*

гии по света?“, „С какво Христос е различен?“ и т.н.

Може би ти си задаваш този въпрос за себе си. Отговорът ще определи твоето отношение към Исус в живота ти - дали да Го приемеш за Господ и Спасител или да кажеш като онези, събрани в дома на първосвещеника хора: „Той заслужава смърт!“ Изборът е личен. Не се определя от пол, възраст, национална принадлежност, образование, култура. Той не се определя от потеклото или етническата ти принадлежност и не може да бъде направен от някой друг вместо теб. Твоето сърце е „съдебната зала“ и ти си „съдията“.

За голяма радост много хора днес приемат, че Исус е Христос (Помазанникът), Божият Син. Ако и ти си от тях, нека да видим как се разви процесът.

„А на сутринта всичките главни свещеници и народни старейшини се съвещаваха против Исуса да Го умъртвят. И когато Го вързаха, заведоха Го и Го предадоха на управителя Пилата.

А Исус застана пред управителя; и управителят Го попита като каза: Ти Юдейският цар ли си? А Исус му рече: Ти казваш.“ (Мат. 27:1, 2, 11)

Пилат беше човекът, който единствен можеше да разреши Исусовата екзекуция. Той беше онзи, който имаше власт да осъди или пусне обвиняемия. Пилат се интересуваше от друг въпрос, относно Исуса: „Ти Юдейският Цар ли си?“ Римският управител не разбираше много от Помазанник и Мойсеевия закон. Неговият въпрос беше насочен към властта, която Исус претендираше, че има - власт на Цар.

Пилат получи същия отговор, който получи и първосвещеника - „Ти рече!“

Сега този въпрос идва към теб, който вярваш, че Исус е Христос, Божият Син: Приемаш ли Го за твой Цар? Готов ли си да Му отстъпиш кормилото?, Ти, който вярваш в Него, готов ли си да Го допуснеш и помолиш да промени живота ти; да се разделиш с любимия си грях; да се откажеш от цигарите, алкохола?

Тук много хора казват „Не! Аз вярвам, но само толкова. Влизам в църква, паля свещ, моля се и си излизам...същия! Това си е моя живот, аз ще си го живея както ми харесва!“

Търсиш ли Бога само, като отговор на своите нужди и в момента, в който опасността премине Го забравяш на секундата?

Пилат беше такъв - той не вижда-

ше вина в Исуса, не виждаше нищо достойно за смърт, но въпреки това Го предаде в ръцете на враговете Му, за да угоди на тълпата; за да не наруши комфорта си. Той се страхуваше от безредици; точно както и ти се страхуваш от промяна. Ако Исус дойде в живота ти, Той ще донесе „безредици“, но не за теб, а за врага на твоята душа - ще изхвърли навън дявола и ще ти даде нова надежда.

В този изключително труден за Господа момент, Той беше оставен съвсем Сам - за да понесе греховете на света. Моя и твоя грях! Там, на кръста беше убит. Апостолите се скриха, другите ученици се разбягаха. Близките ридяха и дори Отец беше скрил лицето Си. В този момент само един-единствен човек не се уплаши да признае себе си за Негов последовател: „И когато се свечери ,дойде един богаташ от Ариматея, на име Йосиф, който също беше се учил при Исуса. Той дойде при Пилат и поиска Исусовото тяло. Тогава Пилат заповяда да му се даде. Йосиф като взе тялото, обви го с плащеница и го положи в своя нов гроб, който бе изсякъл в скалата; и като преваля голям камък на гробната врата, отиде си.“ (Мат. 27:57-60)

Въпреки опасността, да бъде свързан с името на един „Престъпник“, Йосиф от Ариматея не се подвоуми да поиска Исусовото тяло. С това сякаш Той казваше: „Не ме е страх да се нарека Негов последовател. Искам Го! Приемам Го! Нека Той да заеме мястото, което бе определено за мен!

Истината е, че дори днес, две хиляди години по-късно, този гроб е празен. Същият този гроб, който беше определен за Йосиф днес е **празен!** Исус Възкръсна, но Йосиф никога не беше погребан в този гроб.

Искаш ли Той да заеме мястото определено за теб, в твоя „гроб“, за да получиш наградата определена от Бога - Вечен живот?

Последвай примера на Йосиф от Ариматея! Приеми Исус за личен Господ и Спасител и ще бъдеш „сложен да седнеш на небесни места в Христа Исуса“.

„Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса, нашия Господ.“ (Римл. 8:38-39)

Амин!

п-р Владимир Владимиров

Благовестие до Трън

☞ *продължава от стр. 1*

На времето тези земи отвъд границата са били български и там до днес живеят наши сънародници. Там е и Поганският манастир, който посетихме с група преди години.

Преминахме центъра на Трън и се отправихме към забележителната и известна туристическа местност - Ждрело.

На няколко километра извън града видяхме кола на гранична полиция. Спряхме, да не би да сме стигнали до границата. Не, полицаите просто си бяха на поста и дружелюбно ни посочиха, че сме съвсем близо до Трънското Ждрело. Дадохме им вестник "Божие Слово" и те го приеха с благодарности.

След минута паркирахме колата и продължихме пеш към живописното Ждрело. Пред погледа ни се издигаха величествено отсечени скални масиви на двата бряга на врязалата се в планината река Ерма.

Всички се изкачихме по една козя пътека, като всеки държеше по едно дете. После се спуснахме по един много примитивен дървен мост, направен високо над реката. Като погледнеш надолу, тръпки те побиват като гледаш пенливите буйни води на реката. На другия бряг се покатерихме отново по много тясна пътека и се отзовахме на планински път. Тук си отдохнахме и се видяхме с други туристи.

Поздравявахме се взаимно и някои взеха по вестник "Божие Слово". Преди Великден хората бяха добре разположени.

Направихме разходка и се върнахме по пътя така, че можахме да се запознаем с хора, които живеят в малкото къщи по двата бряга на река Ерма, преди в нея да се влее друг, малък приток. Запознахме се с една жена Мария - вдовица, която сподели, че живее съвсем сама в къщата и се грижи за всичко. Разговорът беше много човечен и тя прие Божие Слово. Така в едно пътуване за разведряване Бог ни даде и приятели.

На връщане спряхме в Трън да свършим малка мисия. Искахме да се срещнем с вярващи хора от Църквата и ето, че Бог ни помогна. Първите, които попитахме за Църквата, бяха три жени - майка и две дъщери. Те ни показаха Църквата. Там се свързахме с две сестри. Имахме добро общение, дарихме им дрехи за вярващите.

Потеглихме обратно за Брезник, доволни, че Бог ни употреби.

Във влака за София

С тази жена се запознахме във влака Варна - София. Предишният ден беше оперирано едното ѝ око. Разказа, че е платила 800 лв. при частен професор. Вероятно упойката я напуснаше и се чувстваше не добре. А имаше дълъг път до дома си. Наблюдавах я и си мислех как Исус може да изцелява без пари и без скъпи капки. Тя ми прекъсна мисълта като заразпитва от къде и на къде отиваме. Дали от състрадание, но в един момент моето око взе да сълзи. Обърнах разговора в друга посока. Тя ми каза, че пишла стихове. Споделих, че и аз пиша свидетелства от християнския живот. Тя се раздвижи и с интерес ме помоли да ѝ разкажа нещо. Да, съгласих се аз.

"Искаш ли да се помоля, за да ти се отнеме болката?" - попитах аз." Тя поклати глава в съгласие. Протегнах ръка към нея. Още не бях изрекла и дума, и тя протегна ръка към мен. Без да се допрем, се чу пукот и като мълния протече по моята длан. И тя дръпна своята уплашена. С няколко думи приключих молитвата си. После се умълчахме всички. А бяхме шестима: Ваня, така се казваше жената, нейната приятелка, съпругът ми и две момичета от Плевен.

Ваня разтриваше ръката си.

"Какво ми направи, че огън мина през нея? А сега ми е изтръпнала." "Не бой се, дано Бог те излекува и от други болести." После тя ме покани да ѝ разкажа от моите свидетелства. Споделих някои опитности. После тя каза, че нещо я събужда нощем и започва да пее едни песни. В тях се редят чудни думи - за които даже не е чувала. Или стихове, които е записвала в тетрадка, която винаги е с нея. И с мен се случва да се будя, да се моля и пес-

ни да пея.

Тя протегна ръка към приятелката си да ѝ извади тетрадката и химикалка и задиктува това стихотворение.

Дар Божии

*Каква е тази сила,
която кара ме сега
да стана нощем от леглото
и да запиша мисълта?*

*Дали Светецът от стената
ми благослови ръката
да пиша вече без умора
за най-гобрите хора?*

*Любов и обич да им подаря
от моята мъдрост аз да отгеля
и да се знае на света,
че всички Божии са чега!*

*Благодаря ти, Господи,
за този дар чудесен!
Прекланям Ти се до земята -
в душата ми е песен!*

Ваня Николова
с. Оряховица, Плевенско

Думите така се лееха, като че ли беше ги научила наизуст. Каза, че пише и детски книжки, но нямала пари да ги печата. А приятелката е художничка и рисува. Гледах тези скромни, селски жени и техните дарби и се удивих. Те бяха с отворени души и сърца. Готови бяха да слушат свидетелства за Бога. Искаха да разкажат и свои преживавания, но не ни стигна времето.

Разделихме се като най-близки хора. Снощи Ваня ми се обади. Сега се чувствала много добре и поздравява Църквата в Баня.

Верка Стоилкова

НИЕ ВЯРВАМЕ

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата - Отец, Син и Светия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме - Той се възнесе в Небесата.

Вярваме - пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме - всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме - Исус стана вседостатъчна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме - Църквата е живо същество, изявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцелява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчерта, днес и довека.

МОЛИТВЕНА

ТЕЛЕФОННА

ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

Ако искаш нещата между теб и твоя съпруг да се оправят, не се бави. Обади се и представи своята нужда. Вече имаме много отговорени молитви. Твоята ще бъде една повече.

Ако имаш имотни конфликти с роднини и близки хора, не се бави. Не очаквай нещата да се протакват и задълбочават. Само се довери. Обади се на молитвената телефонна линия.

Ти си с лоша здравословна диагноза? Не падай духом, дори и да си загубил молитвен дух. Обади се и ще бъдеш подкрепен. Чудесата днес продължават да съпътстват повярвалите в Исусовото име.

Ако животът ти е безкрайно обръкан и не може да бъде поставен под контрол, ти имаш нужда от ходатайс-

твена молитва.

Самотен ли си, не се затваряй, но вземи телефона и накратко сподели - ще получиш насърчение и ще се убедиш, че не си сам.

Помни, че 2007 е година на Божие благоволение за теб. Бог има добри мисли за теб, да ти даде бъдеще и надежда. Иска само да се довериш. Искам само нещо да ти напомня. Получиш ли отговор, не премълчавай! Бъди благодарен на Бога. Върни се при Него, защото Той е авторът на твоето чудо. Благодарността може да бъде и материална. Исус пращаше изцерените да се покажат на свещеника и да принесат дара в църква. Ти какво би направил?

На път за Ерусалим

"Дойдоха в Ерихон: и когато излизаше от Ерихон с учениците Си и едно голямо множество, Тимеевия син Вартимей, един сляп просяк седеше край пътя. И като чу, че бил Исус Назарянинът, започна да вика, казвайки: Исусе, Сине Давидов смили се над мене! И мнозина го мърмеха, за да млъкне, но той още повече викаше: Сине Давидов смили се над мене! И тъй, Исус се спря и рече: Повикайте го." (Марка 10: 46-49)

Исус приближава Ерусалим. Само още 25 км. Върви се пеш и пътя се отделя от долината на река Йордан и започва леко да се извисява в посока надясно към град Ерихон. Наближава еврейския празник Пасха. Всеки мъж от 12 г. нагоре е длъжен да посети Ерусалим и да се поклони на Бога в Храма. Тъй че хората от Ерихон бяха свикнали да виждат преминаващи поклонници по техните улици. Ерусалим е светинята на евреите. Там е Соломоновия Храм. В него има записани 20 000 свещеници и още толкова левити.

По време на юдейската Пасха свещениците служели по реда на техния отряд. Отрядите са били 26 на брой. Много от свещениците, свободни от служба, живеели в Ерихон. Исус влиза в Ерихон заедно с придружителите. Това създава известно смущение. Кой е този метежник? - питат свещениците. Много слухове се носят вече за Него. Ако хората отидат след Него, означава да има провал на святия празник. Когато Исус напуска града, едно голямо множество Го следва. Това създава известен шум. Така стоящият на Северната порта сляп човек на име Вартимей, чува отзивите за Исуса. Вартимей решава, че трябва да направи нещо. Но той не вижда. При приближаващия се шум на тълпата Вартимей започва да вика. "Исусе, Сине Давидов, смили се над мене!"

Хората го мърмрят да не вика. А той, още по-силно: "Сине Давидов, смили се над мене!" Първото впечатление от прочетения текст е, че при нужда човек трябва да извика

към Бога. "Извикай силно, не се щади" (Исая 58: 1), "Извикай към Мене и аз ще ти отговоря". (Ерем. 33: 3).

"Защото аз зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисли за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда. Тогава ще извикайте към Мене и ще отидете и ще Ми се помолите и аз ще ви послушам." (Еремия 29: 11).

Вартимей реши да рискува. Той никога не беше срещал Исус. Само беше чувал нещичко за Него. И какво бе това? "Той е, Който прощава всичките ви беззакония и изцелява всичките ви болести." (Пс. 103: 3).

Викът на Вартимей спря Исус и шествието на тълпата. "А той, Исус се спря и рече: Повикайте го. Викат слепаца и му казват: Дерзай, стани, вика те. И той си хвърли дрехата и скокна та дойде при Исуса." (Марка 10: 49, 50).

Много хора днес чуват призива на Исуса, но не откликват. И са болни и даже до смърт, но остават ко-

равосърдечни. Аз съм атеист, казват някои. Много е късно, аз цял живот съм бил безбожник, споделят други. Бог не държи бележка за времето на невежеството, но сега прави призив за обръщение. Можеш ли да откликнеш? Неверие то ти е като тежката стара дреха на слепаца Вартимей. Ти не си сляп физически, но духовно. Ако днес чуеш гласа на Бога, недей повече се закоравява. Само скокни и хвърли дрехата на неверието. Днес е твоят ден. Ще ти олекне. Товар ще се смъкне от гърба ти. И ти ще бъдеш готов за твоето чудо.

Можеш ли да кажеш? - Вярвам, Господи! "Исус му каза: Какво искаш да ти сторя? Слепецът му рече: Учителю, да прогледам. А Исус му рече: Иди си, твоята вяра те изцели."

(Марка 10: 51, 52).

Вартимей имаше само едно желание. Нито злато, нито сребро. Той поиска и

Господ му даде нещо още по-добро. Всичко започва, развива се и свършва с вяра. Не моята, не на тълпата, но личната твоя вяра в Господа е лостът, за да се извърши велико чудо.

"И той прогледна, и тръгна веднага след Него по пътя." (Марка 10: 52). Това се случи на път за Ерусалим. Вартимей е пример за нас. Той не беше от поклонниците, тръгнаха за Ерусалим, но обикновен сляп просяк. Вартимей не разбираше от религия, затова сбърка и обръщението към Исус. Нарече го - Сине Давидов. Ще рече, че гледаше на Него не като на Бог, нито като на Божий Син, но като на престолонаследник. Вартимей преодоля съпротивата на тълпата. И накрая впечатли Исуса само с личната си вяра.

Сега е твой ред. "И ще Ме потърсите и ще Ме намерите, като Ме потърсите с цялото си сърце. И ще бъда намерен от вас, казва Господ." (Еремия 29: 14). *еп. М. Томев*

Преодолей клеветника

Той не престава. Следва те навсякъде. Създава интрига след теб, когато си тръгнеш. Понякога дръзва да те злепоставя явно и при това в твоето присъствие. Защо го прави? За да те унищожава. Да те обезкуражи и най-накрая да те накара да се намразиш самия. Атакува главно мислите на човека, като му припомня онова, което той е загърбил и се старае да забрави. Цели да ни обърка и ни внуши, че сме слаби. Когато се случат някоя трагедия или изпаднаем в блест, пръв към нас се приближава клеветникът. Той ни приказва да се самоанализираме и осъдим сами. Това естествено не ни прави по-силни, напротив слабите съвсем изпадат. Нека да знаем, че клеветникът, не е кой да е, но самия сатана. Използва своето силно оръжие - клеветата, за да ни накара сами себе си да осъждаме.

Как да излезем победители над този, който ни клевети пред самите нас? Наскоро срещнах човек, който ме попита дискретно: "Мога ли да ви доверя нещо, което много ме измъчва?" И започна да ми споделя една лична и доста позната история за един апартамент. С много трудности е успял да закупи обявен за продан апартамент, който е собственост на леля му, живееща в чужбина. И по логичен път наследник се явява братовчедът на този човек, но и той живее в чужбина. И за да не попадне в ръцете на съвсем чужди хора, моят познат се преборил и го закупил. В този апартамент и до сега живее. Но това влошава отношенията с братовчедът и не след дълго братовчедът в чужбина умира. Сега нашият познат е собственик на апартамента и няма опонент, но има душевни терзания. Идва клеветникът и му внушава тежки мисли, които не го напускат. Дали не е виновен, като е закупил този апартамент? Тежък въпрос, кой ще го разреши? Да пише ли писмо до Папата? Исква да преодолее смущението от атаките на този скрит глас, който чува нощем.

Такива неща се случват много често днес. Хората в детството си са склонни да се почитат и дори обичат, но колкото повече възрастят и похотите по-силно ги овладяват. После загрубят и са готови да се намразят за най-малката материална част. Почват да се съдят и да се разправят с ад-

вокати. И това са същите лица, които са играли и са се смяли заедно като деца. После прибягват към заклинания, врачуване и проклетии, които сипят към ближните си. Авторът на тези драми остава задкулисен и много доволен, че може да затрие по един такъв начин човечината. И в края на краищата започва поотделно да приказва и клевети всеки, който се е хванал с него на добро.

Колко по-хубав би бил животът, ако всеки отрезнее и си помисли: Колко кратък е земният живот! Пък и нищо човек не е внесъл и нищо няма да отнесе от този свят. С тези няколко съвета бих се обърнал към всеки, който има брат, сестра или роднина, с когото враждува от години за нещо. Важно е разбирателството, любовта и мира. Какво трябва да знаем? Сатана е "клеветник на нашите братя, който те клевети ден и нощ." (Откр. 12:10)

Представете си, че ви се открие хубава възможност за работа и тъкмо са ви одобрили и вече сте готови да започнете. Идва някой и ви наклеветява, че имате доста лоша характеристика и хората, от които зависи назначението, се хванат за това. Вие ще бъдете много притеснен и впоследствие разочарован от неприятната изненада.

Как да преодолеем клеветника? Някой ще каже - като не му обръщаме внимание. Така е, но той идва отново и отново. В Книгата на пророк Захария можем да прочетем подобна история. "И Господ ми показа първосвещеника Исус, стоящ пред Ангела Господен; и Сатана (клеветника) стоеше отдясно на Исус, за да Му се възпротиви" (Захария 3:1).

Старозаветният свещеник стои, за да получи благословение от Бога, а

там някъде отдясно, където изобщо не му е мястото, стои Сатана да клевети човека. Но нека да видим какво ще излезе от цялата работа. Преди всичко Бог не е човек, та да се поддаде на сатанинските клевети. Помни, че този, пред когото минават дяволските клевети, си самият ти. Трябва обаче да решиш дали да ги приемеш или да ги отхвърлиш. "И Господ рече на Сатана: Господ да те смърти, Сатана!" Сиреч, този човек стои пред Мене, не пред тебе, аз ще решавам за него и то, както аз отсъдя без да взема под внимание твоето.

"И ангелът каза на стоящите пред него: Съблечете от него изцапаните дрехи. А на него каза: Ето, отнех от тебе беззаконията ти и ще ти облека богати одежди. Тогава каза: Нека сложат хубава митра на главата му и тъй сложиха хубава митра на главата му и го облякоха с дрехи, докато ангелът Господен стоеше близо."

Преодолеем клеветника с помощта на Бога. На първо място трябва да знаеш, че Бог не го е пратил. "Ето, всички може да се съберат против тебе, обаче не чрез Мене; всички, които се събират против тебе, ще паднат пред тебе." (Исаия 54:15)

Когато Бог е откъм тебе, никой не може да бъде против тебе. Повярвай в Господа Исуса Христа и ще се спасиш, не само от собствените си грехове, но от натрапчивата сила на клеветника. "И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и Царството на нашия Бог, и властта на неговия Помазаник, защото беше свален клеветника на нашите братя, който ги клевети ден и нощ пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелствование." (Откр. 12:10, 11).

Агнето е Исус, Който беше невинно предаден и убит и чрез пролятата свята кръв ние се спасяваме. Покай се и призови кръвта на Сина Исус Христос и ще се очисти гузната ти съвест. **Кръвта на Сина Исус Христос ни очиства от всеки грях.** Не само от греховете ни изобщо, а от всеки единичен грях - голям, малък, волен и неволен. Бог смъква греховната ни дрипа и въз основа на кръвта ни прощава. Кръвта е напълно достатъчна в борбата с клеветника на нашите души.

"Блажени онези, чиито беззакония са простени, чиито грехове са покрити; блажен онзи човек, на когото Господ няма да вмени грях."

(Римляни 4:7)

Благословение за нашите деца

На 28 април (събота), от 11:30 часа, каним всички деца на детско парти с честване на рожден ден. Празненството ще се състои в църква "Дом на радост", ж.к. Люлин, 8-ми микрорайон, зад магазин Билла.

Какво можем да направим за тях? Те са толкова ценни, но живеят в една доста замърсена духовно страна. Как да запазим душите им чисти?

Днес съвременното училище не е в състояние да изгражда добродетели, защото самите преподаватели с живота си имат вид, но са лишени от силата на благочестието. Цялата система е в ръката на лукавия. Родителите се страхуват вече от училището, което е станало разсадник на много вредни и опасни навици. Нещата в морално отношение са въвн от контрол.

Това са за жалост действителните факти. На кой да поверим с доверие нашите деца? Ще кажем, че основната грижа за формирането и изграждането на малкия човек остава семейната среда.

Но къде е семейството в наше време? Баща зает с работа, майка работеща и уморена. Децата остават оставени на грижите на старите родители или на самотек.

Обичаме ли нашите деца?

Нека ги доведем заедно при Исуса. „Оставете дечицата и не ги възпирайте да дойдат при Мене; защото на такива е Небесното царство.“ (Матей 19:14)

Ще има игри и чиста радост с честването на рожден ден на някои деца.

Мили майки, пригответе децата си и елате. Празникът ще бъде истински, а ще придобиете и Божието благословение.

Очакват ви опитни духовни библейски работнички - г-жа Буба, Младенка, Галя и Илияна.

Младежко събиране

Всяка неделя от 14 часа в Молитвения дом в ж.к. Люлин - 8 микрорайон, зад магазин Билла, има среща на младежи, вярващи в Господ Исус Христос.

Тук те се запознават, общуват и разглеждат младежки актуални теми. Времето е трудно за младите, но Бог е същият. Неговата вярност е от род в род. И потомството на праведния е силно на земята.

Не е силен този, който без задръжка върши гнусни грехове. Силен е този, който може да контролира и владее себа си под натиска на опасните изкушения.

„Весели се младежо, в младостта си и нека се радва сърцето ти в дните на младостта ти. Ходи по пътищата на сърцето си и според каквото виждат очите ти. Но знай, че за всичко това Бог ще те заведе на съд. Затова премахни тревогата от сърцето си и отколонявай злото от тялото си, защото младостта и юношеството са суета.“ (Еклесиаст 11:9-10)

И вие сте поканени в неделя от 14 часа.

Сестра Евга на 80 години

По време на атеистичната комунистическа власт сестра Евга и съпругът ѝ Асен дадоха своя дом за Евангелската Петдесятна църква в Кюстендил.

Сега същата Църква нарасна и има служенията си в Дома на НТС.

Пастир на църквата е Павел Иванов и съпругата му Катя - дъщеря на сестра Евга.

Сестра Евга е щастлива, че двете ѝ дъщери и внуците ѝ имат вяра в Господ Исус Христос.

"Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец и Господа Исуса Христа. Винаги благодаря на моя Бог, когато те споменавам в молитвите си, като слушам за твоята любов и за вярата, която имаш към Господа Исуса, и която показваш към Всичките светии. Молитствам, щото това общение в твоята вяра да действа така, та да познаят те Всичкото добро, което е в нас, за слава на Христа. Защото съм имал голяма радост и утеха поради твоята любов, понеже сърцата на светиите се освежаваха чрез тебе."

(Филимон 3-7)

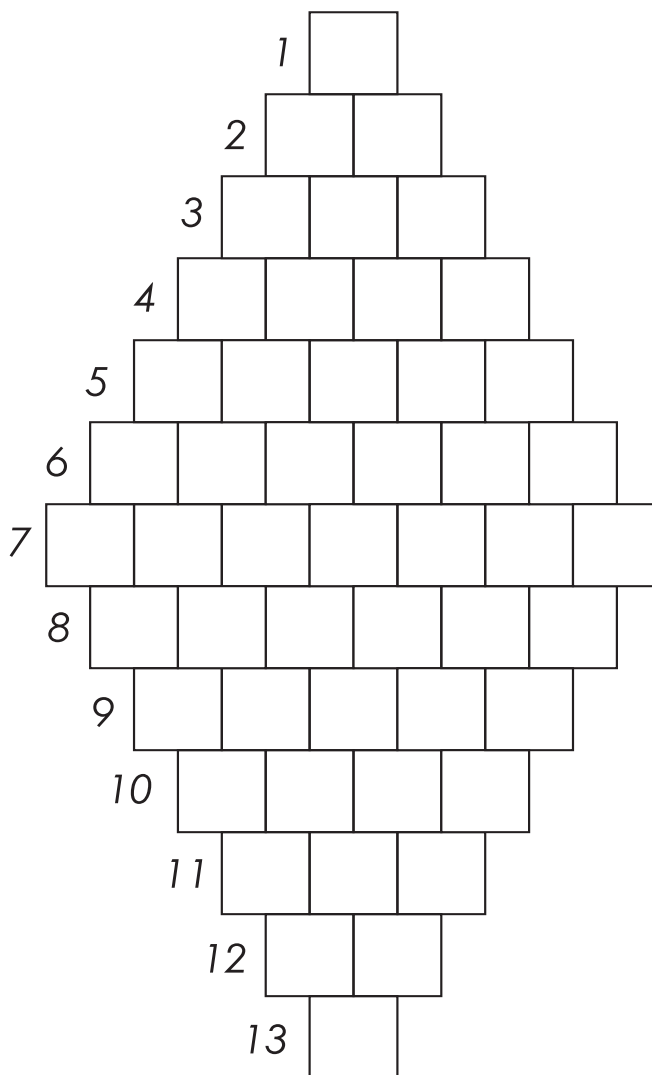
Честита 80 годишнина!

Ромб

Х. Харизанов

Всяка следваща дума включва предидущата (+1) буква до т. 7 и (-1) буква до т. 13.

1. Първата буква от азбуката;
2. Петият месец от еврейската свещена година (юли-август);
3. Мярка за течност (3 Царе 7:26);
4. Плитък домакински съд;
5. Бащата на Еровоам, разбунтувал се срещу Соломон (3 Царе 11:26);
6. Горните части на помещения;
7. Разновидност, видоизменение;
8. Европейска столица;
9. Основател или собственик на училище в Ефес, където ап. Павел проповядва две години (Д.А. 19:9);
10. Съпруг на Авигея, Давидовата сестра и баща на пълководеца му Амос (2 Царе 17:25);
11. Главното морско пристанище на финикийския бряг, разположено на 40 км. южно от Сидон (Марк 3:8);
12. Лично местоимение - 2 лице, ед. число;
13. Съюз за събиране, конюнкция.

ЗА ДЕЦАТА

ЖЕНИТЕ МИРОНОСЦИ

На следващата сутрин, в събота, Иисусовите ученици се събрали заедно в голямата стая, където съвсем наскоро празнували Пасха. Само че този път любимият им Учител не бил с тях. "Как можа да се случи това? Защо Синът Божий трябваше да умре?" - питали се те един друг. Заедно с учениците седели и две жени: Мария - майката Иисусова и Мария Магдалена. И двете горчиво плачели. Целият ден учениците и двете жени говорили за Иисуса, Който завинаги ги напус-

Иисус Го нямало там. "Вървете по-скоро при учениците Му - казал Ангелът - и им кажете, че Иисус е възкръснал от мъртвите."

Жените хукнали към Йерусалим. Щом влезли в къщата, където ги чакали учениците, те радостно извикали: "Него Го няма вече в гроба! Ангелът каза, че Той е възкръснал!" Учениците не можели да повярват и двама от тях - Петър и Йоан, отишли да видят гроба. Като стигнали там, открили, че камъкът е отместен, а гробът - празен.

нал. Но дали било наистина така?

И ето, настъпила неделата, третият ден от смъртта на Иисуса. Рано сутринта Ангел Господен слязъл от небето над Иисусовия гроб. Иисус бил положен в скала и входът към гроба се закривал от голям и тежък камък. Ангелът отместил камъка от гроба. Станало най-дивното чудо: Иисус Христос възкръснал от мъртвите!

Гробът на Иисуса се намира недалеч от Голгота. Този ден Мария - майката Иисусова и Мария Магдалена дошли при скалата и видели, че тежкия камък е отместен и входът към гроба е отворен. "Кой би могъл да отмести този камък?" - питали се те. Като приближили, видели Ангел в белоснежни одежди. Жените много се изплашили, но Ангелът им казал: "Не се бойте! Зная, че търсите разпнатия на кръста Иисус. Няма Го вече тук. Той възкръсна! Идете и вижте мястото, където е лежал Господ!"

Изплашено и предпазливо жените заоглеждали гроба: той бил празен,

Сега и те повярвали, че Иисус е възкръснал. Върнали се в града и разказали на останалите какво са видели. Но учениците не можели да повярват докрай на всичко това.

След известно време Мария Магдалена пак отишла на Иисусовия гроб. Тя горчиво плачела: къде ли е сега Иисус, наистина ли е жив? Изведнъж чула зад гърба си глас: "Жено, защо плачеш?" Мария помислила, че е градинарят, и без да се обръща, отговорила: "Господине, ако ти си извадил Иисус от гроба, кажи къде си Го положил, за да мога да Го взема!" Но гласът казал: "Марио!" И тогава Мария познала гласа на Иисус. Обърнала се бързо, видяла Го и се хвърлила към Него. Но Иисус казал: "Не ме докосвай! Аз още не съм се възнесъл при Своя Отец. Иди при Моите ученици и кажи на всички, че ще се възнеса на небето при Отца Си." Щастливата и благодарна Мария хукнала при учениците, разказала им, че е видяла Иисус и е разговаряла с Него.

Божия църква

"Дом на радост"

и епископ Милчо и Ани Тотеви
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин "Билла")
в неделя от 11 ч.
вторник и петък от 18³⁰ ч.

в Банкя,

ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 16
неделя от 9³⁰ ч.
и в сряда от 18³⁰ ч.

Божието СЛОВО
близо до теб!

АБонирайте се!
Как???

Абонаменти за 2007 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН 1 106
Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие 1,80 лв.,
за тримесечие 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел. /факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотеви
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXH9545
1000153017